

[Tørnæs]

bruar. Men det, der bekymrer mest, er som sagt, at det er de traditionelle frihandelspartnere, vi her har svigtet.

Man kan heller ikke undgå at have bemærket, at beslutningen har givet anledning til så megen uro i Tyskland – det land, der vel er Europas største bananspiser, ikke alene fordi de er mange mennesker, men også pro capita – at Tyskland har indanket sagen for EF-Domstolen og sat spørgsmålstegn ved, om det overhovedet var en lovlig beslutning, og om ikke Tyskland var undtaget, således at man ikke kunne gennemføre det over for Tyskland.

Jeg vil gerne spørge statsministeren eller udenrigsministeren – hvem der nu har lyst til at svare – om vi er indstillet på i frihandelsånden at støtte det tyske sagsanlæg. Jeg har forstået det sådan, at Tyskland påstår, de har en protokol, der fritager dem fra at skulle acceptere denne beslutning, og jeg er meget interesseret i at høre, hvordan regeringen ser på det.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at vi vel kan forvente, at de lande, som er blevet ramt af den beslutning – Panama og andre mellemamerikanske lande, de såkaldte dollarbananer – anlægger en sag i GATT-sammenhæng. Jeg vil gerne spørge, om man har gjort sig nogen overvejelser i regeringen om, hvilke indrømmelser vi skulle være parat til at give, hvis eller når man rejser en sådan sag og i givet fald får medhold i, at det er en om ikke GATT-stridig aftale så i hvert fald en aftale, som kræver en afbalancering, således at der skal gives indrømmelser på andre felter.

Jeg vil også gerne spørge, om den told, man her har indført, vil være underlagt 36 pct.-reduktionen, hvis vi får en GATT-aftale. Der arbejdes forhåbentlig også fra den nye regerings side ihærdigt på at få en GATT-aftale igennem, som betyder, hvis det forslag, der foreligger nu, gennemføres, at disse toldmure skal sænkes med 36 pct. over 6 år. Jeg vil gerne spørge, om regeringen har gjort sig nogen overvejelser om, hvorvidt de høje todsatser, som er fastsat nu, er underlagt disse begrænsninger.

Ingen skal være i tvivl om, at det, som optager os aller mest, er, at selve GATT-drøftelserne kan føres til et heldigt resultat. Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at Danmark igennem årene har bidraget så kraftigt, som det overhovedet har været muligt, til så hurtigt

som overhovedet muligt at få en velafbalance-ret løsning igennem i GATT. Der er vel næppe nogen, der er i tvivl om, at det kan være et af de elementer eller måske endda det eneste element, der kan fremme økonomisk vækst igen eller, skal vi sige, sætte gang i den økonomiske udvikling.

Jeg mener at have bragt i erfaring her til morgen, at den lidt uheldige sag, den bilaterale sag, mellem Fællesskabet og USA angående offentligt udbud nu skulle være løst eller i hvert fald have fundet en midlertidig afklaring eller måske endelig afklaring.

Jeg vil gerne spørge, om regeringen som formandskab for EF agter at følge den situation op med, at man får sat lidt mere skub i de egentlige GATT-forhandlinger, altså i Uruguayrunden. Jeg lagde mærke til, at statsministeren sagde, han ville drøfte spørgsmålet med præsident Clinton under sit besøg derovre. Jeg ville gerne høre, om man kan løfte lidt af sløret for, hvordan man har tænkt sig at håndtere den opgave, altså prøve på at få sat mere skub i tingene.

Til allersidst vil jeg gerne gøre en bemærkning til hr. Risgaard Knudsen. Disse spørgsmål ligger os jo meget på sinde, og jeg ved, at netop spørgsmålet om bananer og skibsværfter har ligget hr. Risgaard Knudsen meget på sinde. Jeg kan således oplyse Tinget om, at hr. Risgaard Knudsen indtil flere gange i min tid som landbrugsminister indtrængende har opfordret mig til ikke at indgå en aftale svarende til den, der er blevet indgået. Jeg vil derfor gerne stille hr. Risgaard Knudsen det spørgsmål: Hvad er det, der har bevæget hr. Risgaard Knudsen til at ændre den indstilling, som han ellers tidligere så kraftigt og indtrængende har givet udtryk for over for mig?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Ja, den skal blive ganske kort. Blot for at rette en misforståelse: Hr. Tørnæs hævdede, at jeg har stået her og sagt, at Fremskridtpartiet ikke gik ind for, at man lukkede for import af kød, når der var tilfælde af mund- og klovsyge.

Det er absolut ikke tilfældet. Det, jeg sagde, er: Det er ikke rimeligt, at EF lukker for al import fra hele Østeuropa, når der foreligger ét tilfælde af mund- og klovsyge, som man fandt ud af hvor kom fra. Det er jo det, der er sagen.